

www.lakruhunu.com

ශ්‍රී. බු. ව. 2553 දුරකතන මස කලාපය, 67. ව. 2009 ක් වූ ටෙසැට්බර් 31 වන දින

වැලඹුණ මුළු සුගත ණාතනි සේවා සංසදයේ ගරු ජාතික සභාපති

ඒ. ඩබ්ලිව්. ඒ. කලාපාන විසන්ත මහතා විසින්

www.lakruhunu.com

තමෝ තසස ආභවතෝ ජභතෝ සමෝ සමබ්‍රද්ධසස !!!

පළ වූ කෙළෙස් මළ යෝදාහරිත සත්වයව්ව ප්‍රමාදහර
(මජ්ඣිම නිකාය සම්මාසව සූත්‍රය අඤ්චරිත)

ධර්මකාමී ජිවත්වන්නී,

අද ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 2553 වැන්නේ දුර්වල පුර පසළොස්වක පොහොර දිනයයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ පළමු වස්සාන සමය බරණැස් ඉස්පතන විගදායේ ගතකොට පළමු රහත් හැට නම වහන්සේලාට අවවාද දී උච්චේලාව බලා වැඩම කොට ජවාධර්ම සහෝදර නාපසයින් තිදෙනා දමනය කළේ අද වැනි පුරපෝ දිනකයි. එමෙන්ම ලක්දිව මහියංගනයට වැඩම වීමද සුමන සමන් දිව්‍ය රාජ්‍යාට කේශධාතු ජර්නායාග කිරීමද අද වැනි දිනෙක සිදුවීම සිහිපත් කෙරේ.

අද සද්ධර්ම පුෂ්පයෙන් හඳුන්වා දෙන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ අප සිත් සහත් තුල අනන්ත කාලයක් සැසඳ ගමනට මග සකස් කරමින් තව තවත් දුකෙහි නිරත වීමට හේතු පාදක වන්නාවූ පෙර අඤ්චිත හටගන්නා වූ ආශ්‍රව දුර්වල කිරීම සඳහා පෙන්වා දුන් වැඩ පිලිවෙල පිළිබඳ සාමාන්‍ය අවබෝධයක් ඇතිකරදීමටයි. මෙම ධර්ම පර්යාය හත අඩංගු වන්නේ සූත්‍ර පිටකයේ මජ්ඣිම නිකායේ මුලපණ්ණාසකයේ සබ්බාසව සූත්‍රයේය.

මාතෘකාව ඉතා ගැඹුරු මාතෘකාව කි. නමුත් මෙයින් පැහැදිලි කලහැකි ආකාරයට පෙන්වා දුන්නත් ධර්මයට උනන්දුව ඇතිකර ගෙන සැසඳ දුක් දුර්වල කිරීම සඳහා උපාය ජොයන ධර්මකාමීන් තවතවත් මේ කරුණු ගැන ගැඹුරින් විමසිය යුතුය.

බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත්වුවර ජේතවනාරාමයේ වැඩ වසද්දී එක්තරා දවසක නිකුණු වහන්සේලා අමතා මහණෙනි, මම අද නුඹලාට සියලු ආශ්‍රව කෂයකරන ප්‍රතිපදාව දේශනා කරනව හොඳින් සවිච්ඡේදන වීන. ඒ අනුව සිහිකරන්න වීන. යනුවෙන්ද අවවාද කරමින් සබ්බාසව නැවැත්වීම මෙම සූත්‍රය දේශණා කොට වදාළහ.

උන් වහන්සේ ආරම්භයේදීම සිහිපත්කරනව කරුණු දෙකක් ඒ ගැන පළමුවෙන් තේරුම් ගැනීම වටිනව. මහණෙනි, යෝනියෝ මනසිකාර්යන්, අයෝනියෝ මනසිකාර්යන් යන දෙක දන්නා කෙනා සහ දකින්නා ආශ්‍රව

කෂය කරන්නේය. එය නොදන්නේද නොදකින්නේද එබඳු පුද්ගලයෙකුට
ආශ්‍රව කෂය වෙනැයි මම නොකියමි.

ආශ්‍රව (ආසව) යනු, අති දීඝී කාලයක් සත්ව සන්තානයේ
පැවතීමෙන් පල්වන කෙළෙස් වගී හතර කි.

- 01. කාමාසව,
- 02. ආවාසව,
- 03. දිව්ධාසව,
- 04. අච්ඡ්ඡාසව

යනු එම හතර වර්ගය යි. මෙය දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යාවේ නිෂ්පාදනය
කරන ආසව නම් වූ බෙහෙත මෙන් කලක් පදම් කිරීමෙන් සකස් කරන
බෙහෙත් මෙහි.

කාමාසව යනු කාම වස්තූන් කෙරෙහි අභිච්ඡා නිවැරදිවීමයි. ආවාසව
යනු රූප අරූප ආවයන්හි උත්පත්තිය කෙරෙහි අභි අල්ලම හෙවත් ආව
නිවැරදිවීමයි. දිව්ධාසව යනු විවිධ වර්ෂවලදී අදහස් දැරීමයි.

එම අදහස් ඔස්සේ ක්‍රියාකිරීමට අභි නිවැරදිවීමයි. අච්ඡ්ඡාසව යනු
නොදන්නා කමින් (ලොව අභිතත්වය එළෙසින් නොදන්නාකම) මුලාවීම
හෙවත් ලෝකය හා බැඳීමයි. මේ සතර අනන්තකාලයක් අප සිත් සන්තතල
පවතින්නේ පල්කොට පෙරලන ලද මන්දුවයක් මෙහි. එයින් මන්වූ විට එම
මතය කාලසීමාවක් පවතින නමුත් ඉහතකී ආසව යන්හෙත් මන්වීම අප ,
කණ , නාසය , දිව , ශරීරය, මතය යන අවමුණු හය දූෂණය කරමින් එම
දොරටු හයෙන් ගලන බැවින් ආසව යයි ව්‍යවහාර වෙති.

රූපාදි සකඛ පරම්පරාව නොසිදී දිගින් දිගට පවතිමින් අපි සසර
ගමන් කරනවා යනුවෙන් කියන්නේද ඉහත කී මේ ධර්ම සතර හෙවත් ආශ්‍රව
සතර නිසාය. බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙම සුත්‍රයේ ආරම්භයේදී පෙන්වා
දෙනව නුවණින් දන්නා සහ නුවණින් දකින්නාට මෙම ආශ්‍රව කෂය වීම සිදු
වන බව ද තව දුරටත් උන්වහන්සේ එයම පැහැදිලි කරනව. යෝනියෝ
මනසිකාර්ය හෙවත් නුවණින් මෙහෙහි කරන්නාට නූපන් ආශ්‍රව (නූපන්
කෙළෙස්) නූපදිනව, උපන් ආශ්‍රව ප්‍රහීණ වෙනව. අයෝනියෝ මනසිකාර්ය

හෙවත් නුතුවණින් මෙහෙහි කරන්නාට ඒ නිසාම උපන් ආශ්‍රව (උපන් කෙළෙස්) වැඩි දියුණු වී නුපන් ආශ්‍රව උපදිනව පමණක් නොව සැසඳ ද නොසිඳී පවතින බව පෙන්වා දෙනව.

මේ සඳහා වැඩි පිළිවෙලක් ආකාර හතකින් බුදුරජාණන්වහන්සේ පෙන්වා දෙනවා. ඉහත කී අවදානමට නොවැටීමට යෝනියෝ මනස්කාර්ය පවත්වාගත යුතු අරමුණු හෙවත් ආකාර 07 මෙසේය.

01. අතී නිකමවේ ආසවා දැසැනා පහාතබ්බා (මහණෙනි, දැඩිතයෙන් පහකළ යුතු ආශ්‍රව තිබෙනව)

02. අතී ආසවා සංවරා පහාතබ්බා (සංවරයෙන් පහකළ යුතු ආශ්‍රව තිබෙනවා)

03. අතී ආසවා පටිසෙවනා පහාතබ්බා (පුනපවේක්ෂාවෙන් දුරකළ යුතු ආශ්‍රව තිබෙනව)

04. අතී ආසවා අධිවාසනා පහා තබ්බා (ඉවසීමෙන් දුරකළ යුතු ආශ්‍රව තිබෙනවා)

05. අතී ආසවා පරිවජ්ජනා පහා තබ්බා (බැහැරවීමෙන් දුරකළ යුතු ආශ්‍රව තිබෙනවා)

06. අතී ආසවා විනෝදනා පහා තබ්බා (වීර්යයෙන් දුර කළ යුතු ආශ්‍රව තිබෙනවා)

07. අතී ආසවා භාවනා පහා තබ්බා ති. (භාවනාවෙන් දුරකළ යුතු ආශ්‍රව තිබෙනව)

මේ බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙළෙස් (ආශ්‍රව) දුරකිරීම හෙවත් නිවන් දැකීම සඳහා අපිට කියාදුන් වැඩි පිළිවෙලයි. අපි අහල තිබෙන්නෙ කෙළෙස් දුරකරන්න භාවනා කළ යුතුයි කියලයි. භාවනාවෙන් යෝනියෝ මනස්කාර්ය අපි කරදීමට උපදෙස් දෙන්නේ 07 වෙනි කාරණය ලෙසටයි. භාවනාවෙන්ම නිවන් දැකින්න හැකිනම් උන්වහන්සේ ඉහත කී කරුණු 06 දේශනා කරන්නේ නැහැ. ඒ ඒ කාරණයෙන් දුර කළ යුතු ආශ්‍රව ඒ ඒ කාරණයෙන්ම දුර කළ යුතු නිසා දැඩිතයෙන් දුර කළ යුත්ත දැඩිතයෙන්ම

දුරකථනවලටත් ආවනාවෙන් දුරක කළ යුත්ත ආවනාවෙන්ම දුරක කළ යුතු බවත්ය. එයින් පළමුවෙන්ම දැඩිතයෙන් කෙළෙස් දුරකථන දුක විලිබඳ නිවැරදි වියවබයි. එයින් තුන් සංයෝජයෝ ප්‍රභීත වන බව පෙන්වා දෙනව.

නිවන් මග බුදුරජාණන් වහන්සේ අංග අටකින් දේශණා කර ඇත. එහි සවිවා දිවිධිය පළමු මාර්ගාංගයයි. එම මාර්ගාංගයේ ගමන් කිරීමට විලිපත් පුද්ගලයා සත් පුරුෂ ආශ්‍රය ඇති කර ගනී. ඒ තුළින් දුක හඳුනාගන්නව. දුක ඇති වීමේ හේතුව දැනුවත් ලබා ගන්නවා. දුක හැරී කිරීමට හැකිබව වටහාගන්නවා, දුක හැරීකිරීමේ මාර්ගය මෙයයි හඳුනාගන්නවා. මේතුළින් දැඩිතය ඇතිකර ගන්නවා. එයින් දිවිධාසව දුරක කෙරෙනව.

ලෝකයේ ඇති හැම දුකක්ම හැටලුවක්ම නිරාකරණය කරගැනීමට මේ ධර්මාන්තය බලපානව. උදාහරණයක් ලෙස එදිනෙදා ජීවිතයේදී ද මේ ධර්මාන්තය ඉතා වැදගත් වෙනව. ධනසෙන් දිලිඳු කෙනෙක් දුප්පත්කම නිමෙන බව අවබෝධ කරනව. එම අපහසුතාවයේ හේතුව හිතට ගන්නවා. මුදල් උපයාගත්විට දිලිඳුබව හැරීකරගැනීමට හැකිබව තේරුම්ගන්නවා. මුදල් උපයන්නේ කෙසේද

යන්න අවබෝධය ඇතිකරගෙන ඒ සඳහා උනන්දුවෙනවා . දුකක සත්‍ය, සමුදය සත්‍ය, නිරෝධ සත්‍ය, මාර්ගී සත්‍ය වශයෙන් ආශ්‍රව ක්‍ෂය කිරීමටද මෙම හේතු සත්‍ය නිබ්බය යුතුය. ඒතුල සීම , සමාධි, ප්‍රඥාව ගොඩනැගෙනව. ආශ්‍රව ක්‍ෂය කිරීමට වෙනත් න්‍යායක් ආවිතාකිරීම ආශ්‍රවෙන් පුද්ගලයාගේ ස්වභාවයයි. ශ්‍රවණවත් ආයඤ, ශ්‍රාවකයා දර්ශණය තේරුම්ගෙන ඒතුළින් දුක හැරී කරනව. (දැස්සනා පහානබබා)

මේ ප්‍රභව ආශ්‍රව ක්‍ෂය කිරීම සඳහා මෙම සුත්‍රයෙන් පෙන්වා දෙනුයේ සංවරය උපයෝගී කරගැනීමටයි.

චක්ඛු, යෝජන, ඝාණා, ජිවිතා, කාය, මන (ඇස, කන, නාසය, දිව, ශරීරය, මනස) යන මේ ඉන්ද්‍රිය ධර්මී හය නුවණින් දැකීමින් මෙනෙහි කරමින් ඊකෙහැරීම සංවරයයි. මෙයින් ඇස ප්‍රධාන වෙයි. ඇසෙන් ගන්නාලද අරමුණ සුලු සුලු වශයෙන් නිවිති හැරීම් ආදී වශයෙන් ආයතන හයටම මිහිරි අමිහිරි නිවිති ගන්නවා. ඒවා අනන්තර සන්නාතගතව පවත්වනව.

තැවෙන තැවෙන ස්කන්ධ පර්වතවක් ලෙසින් පල්වෙවී නියතවා. ඒවා ආශ්‍රව හැටියටයි ධර්මයේ දැක්වෙනුයේ. දැල්වෙන පහන් දැල්ල යුලගින් ආරක්ෂා කිරීමට කවුළු වසන්තා සේ සිතේ වංචල බව වටහාගත් කල ඊට පිලියම වන්නේ චක්‍ර ආදී දොරටු සය වැසීමට නුවණින් දැකීමින් උත්සාහ ගැනීමයි.

ලෝකයේ ඇතිවන සියලු යුධ ගැටුම් ආදී සියල්ලටම හේතුව වේ සංවර්තාවය හඳුනා නොගැනීමයි. කුඩා ඒකකය වන පවුලේ සාමාජික පිරිස අතරේ හෝ වේවා ආයතනයේ හෝ ඇතිවන ගැටලු පල්වන ආශ්‍රව බවට පත්කර නොගෙන තමන්ගේ දුර්වලකම හඳුනාගෙන යුද්ධ විකල්ප ක්‍රියාමාර්ගයක අරමුණක සිත පිහිටුවා සිතේ සමථයක් ඇතිකර ගැනීමෙන් ආයතන හය නිසා උපදින ආශ්‍රව දුර්කර්මයෙන් ඉන්ද්‍රිය සංවර්ග ඇතිකරගනිමු. (සංවර්ග පහාතබ්බා)

සිතක පල්වන ආසව දුර්ක කරන තෙවෙනි මග ප්‍රත්‍යවේක්ෂාවයි. එනම් නුවණින් මෙතෙහි කිරීමයි. ගිහි හෝ වේවා පැවිදි හෝ වේවා පිවිතය පැවැත්මට අවශ්‍ය සිව් පසය ඇදුම් ආහාර ගෙවල් දොරවල්, සෞඛ්‍ය සඳහා අවශ්‍ය බෙහෙත් ආදිය ගැනෙනව. බුදුරජාණන්වහන්සේ තම නිකු යුග්‍රාවකයින්වහන්සේලාට විශේෂයෙන් නුවණින් මෙතෙහි කර පරිහරණය අනුමත කර වදාලේ වේ නිසාය. වාක්‍ය වශයෙන් හැඩ නගා කියනවාට වඩා නුවණින් මෙතෙහි කිරීම. ආහාර ආදී සිවුපසය කුමකටද? කුමක් රැක ගන්නද? කුමක් සඳහා ද? ආහාර ආදී ප්‍රත්‍ය නොලැබුණොත් වේ පිවිතයට ශරීරයට කුමක් වේද? යනුවෙන් ත්‍රි ලක්ෂණයට අනුව සිතීමෙන් පංචකාමය වීසින් පාලනය කරන බව වැටහෙනවා. ගෙදර තුළ ආයතනයේ, රටතුල පාර්ලිමේන්තුවේ, ලෝකයේ ආදී වශයෙන් මරාගැනීම ඇදීම බේදීම ඇතිකරගන්නා ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ ගතිය නිසාය. ඩිඬිදිටඬිඬිදි අනුපගමම සීමවා දැසසනෙන සමපනෙනා ඩිඬි යනාදී වශයෙන් කී හෙයින් දෘෂ්ඨියට නොපැවිණ ප්‍රථම මාර්ග ඥාණයෙන් දැසසන සම්පන්න වීම වස්තු කාම, කෙලෙස කාම විතාශ කිරීමයි.

මෙහිදී මම මාගේ යන ඇත්මිය හැඟිම් ඉවත්කර ගැනීමට නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් ආශ්‍රව දුර්කර්මය යුතුය. (පටිසේවනා පහාතබ්බා).

මිලිගට මෙම යුතුයෙන් උගන්වන කෙලෙස් ප්‍රහාණ උපක්‍රමය ඉවසීමෙන් දුර්කිරීම යි. අපේ පිවිත වටා විවිධ උපද්‍රව අවි අමෝරා ගත්

වදකැයින්ගේ පවතිනවා. අපේ යුවපහයුවට නියත යුළුගා, අවිව, වැස්ස, සාපිපාසාව, හිඳා, අපහාස දුෂ්කර කටුක අන්දමකීම් ඇතිවෙනවා. විදින්නට වෙනවා. මේ සියල්ල ඉවසිය යුතුයි. උපාදානස්කන්ධ පහ මමය, මාගේය, කරගෙන ඉන්නා නිසා මට සැප ඩින දුක ඒවා යන හැඟීමෙන් හැම වටපිටාවක්ම හදනවා. ඇතිවුනොත් සැප, තැනවුනත් දුක, මේ දෙකම කාටද ?, මම හෙවත් මමත්වය මන ඉවසීම තැනවෙනවා ඒයම භෞතකරගෙන ආශ්‍රව කඳුගහ ගන්නවා. ඒ ආශ්‍රව නිසා සීමය ගුණය පිරිහී නිබ්බානා වෙනවා. මදුරු තැබින්නට හානිය ඉවසීමෙන් දුරකිරීමට නොහැකි පුද්ගලයා නිබ්බා දුකට ගොදුරු වෙනවා. ඒහිදී චේදනා හැබව හැබවා විදීමට වෙනවා.

සමාජගතව පිලිබෙදීම් ඇත කොටා ගැනීම් කුල මළ නම්ගම් කියාගැනීම් හටගන්නේ මේ ඉවසීම තැනිකමයි. මේ සඳහා භුවණිත් දැක භෞත ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත් දුක ගැන සිතා ආශ්‍රව ක්‍ෂයකල යුතුයි. (අධිව්‍යාසනා පහා තබබා)

ආශ්‍රව දුරකරන 05 වෙනි මග බැහැර වීමෙන් දුරකිරීමයි. මෙයින් අදහස් කරනුයේ සීමයයි. අපේ සාමන්‍ය ජීවිතයේදී අපිට විරුද්ධව එන යම්කිසි අනතුරක් ඇත්නම් ඒය මග හැරීම අපේ ස්වභාවයයි. එසේ කරන්නේ භුවණිත් විමසා බැලූ කෙනෙකු පමණයි. අප්‍රිය, අමනාප, නපුරු, අහිතකර යම් අනතුරක් මගහැර යන්නේ යම්තෙද අපේ හිත කෙලෙසෙන භෞත ඇතිතැනින් බැහැරවිය යුතුයි. අනතුරු දායක තත්වයෙන් මිදිය යුතුයි. මෙසේ සිතීමෙන් බොහෝ සමාජගත අර්බුදු තැනිකරගත හැකියි. හිටත් මග පරිහරණය කරන හැම කෙනෙකුම භුවණිත් මෙතෙහි කොට අනතුරින් මිදීමට බැහැරවීම සීමයෙන් කල යුතුයි. විනය පිටකය දේශනා කළේ මේ නිසාය. (පරිවර්ජනා පහා තබබා)

මිළුගා ආශ්‍රව ක්‍ෂය කිරීමේ නිර්දේශය වන්නේ , වියඟයෙන් දුරකළ යුතු සිතෙහි හටගන්නා කාම, ව්‍යාපාද, විහිංසා විතර්කයන් හඳුනාගෙන ඒවා දුරු කළ යුතුයි. නොඉවසීම, දුරු කිරීම, බැහැර කිරීම, විනාශ කිරීම, තැවෙන ඇති නොවීමට කටයුතු කිරීම ආශ්‍රව දුරකිරීමේ ප්‍රගාණ සැකැස්සාව වශයෙන් වචන පහකින් ගිරිමානන්ද යුත්‍රයේදී පැහැදිලි කරනවා. මේ සඳහා නොකමම අව්‍යාපාද අවිහිංසා සංකපප ඇතිකරගත යුතුයි. සාමාන්‍ය ජන ජීවිතයේදී ද ඇතිවන අර්බුදු ගැටලු කුමන තර්කිතමක වුවද අධ්‍යාපනය

හදාර්ථයක් ශිෂ්‍යයෙකුට වුවද මේ ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ මගයි. චීර්යයෙන් ආශ්‍රව භාවෙන් කෙළෙස් දුරකිරීමයි . (විනෝදනා පහාතබ්බා)

සබ්බාසව සුත්‍රයේදී යෝනියෝ මනසිකාර්ය දියුණුකොට ආශ්‍රව කෂය කිරීම සඳහා දේශනා කොට වදාල හත්වෙනි කාර්යය වන්නේ ආවනායි. විසිරී පැතිරී ඇති විට ආත්මයා වූ සිත එක පරමාණුක පවත්වා පිහිටුවා අවබෝධ අංග හත වැඩවෙයි. තවත් විදියකින් කියන්නේ දැවිලි සහිත වෙහෙස සහිත පල වූ ආශ්‍රවයන් ප්‍රහීණ කොට දැකීම (දිව්ධ) අහන (සුන) දැනෙන (මුන) දැනගන්නා (විඤ්ඤාන) වූ ධර්මතාවයන් එකිනෙක අවසන් කිරීමේ ඉතරු කථනාගෙන පල කිරීමට නොදාන තත්වයට සිත පමුණුවා ගැනීමයි. සමච්චිදර්ශනා ආවනාවයි. (ආවනා පහාතබ්බා)

කළබලවූ සිත නිසා මුලු මහත් මිනිස් සංහතියම දැවෙන තැවෙන තත්වයට පත්වී ඇති බැවින් ආවනාවෙන් එම කළබලවූ සිත සංවර්ධ කර සමාජගත බොහෝ අවුල් ඒ ඒ පුද්ගලයාට විසඳාගත හැකි මෙම ආකාර හත සියලු ආශ්‍රවයන් දුරකොට දැස සංයෝජන ධර්මයන් සහිත මනාකොට මානස දුර කිරීමෙන් සියලු දුක් නිවාකළේය යනුවෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කිරීම අවසන් කරනවිට සවන් යොමා සිටි නිකුත් වහන්සේලා වඩාත් සතුටට පත්වී අනුමෝදන්ව පිළිගන්නා යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව සුත්‍රයේ දැක්වේ.